

Stiftelsen Amandusfestivalen
post@amandusfestivalen.no

Til
Norsk filminstitutt
post@nfi.no
Ref. 26/1270-1

19. juni 2026

Høringsvar – Forslag til bærekraftstandard for filmfestivaler

Stiftelsen Amandusfestivalen lager filmfestivaler for ungdom, studenter og unge voksne, henholdsvis Amandusfestivalen og Amandus Blikkfang. Vi stiller oss i utgangspunktet positive til initiativet om å innføre en felles bærekraftstandard for filmfestivaler som mottar driftstilskudd fra NFI.

Vi støtter intensjonen om å gjøre norske filmfestivaler mer miljøbevisste og bærekraftige, og ser verdien av en standardisert rapporteringsstruktur som gjør det mulig å sammenligne og forbedre praksis på tvers av festivaler. Nedenfor følger merknader til forslaget.

Merk: Stiftelsen Amandusfestivalen faller per nå utenfor kravet om bærekraftsstandard, jf. budsjettgrensen på 4 millioner kroner, men ettersom vi trolig vil nærme oss grensen i løpet av de kommende årene, har vi en interesse av hvordan forslaget lander.

Merknader til forslaget:

1. Budsjettgrensen på fire millioner

Vi merker oss at terskelen for hvem standarden gjelder er satt til et totalbudsjett på minimum 4 millioner kroner. Dette er en annen tilnærming enn det som tidligere har vært antydnet, der minimum 1 million kroner i driftstilskudd fra NFI var nevnt som mulig kriterium.

For de aller fleste festivalene vil dette trolig ikke utgjøre en stor praktisk forskjell. Vi vil likevel peke på at en budsjettbasert terskel kan skape uheldige situasjoner: festivaler som ligger nær grensen kan potensielt tilpasse budsjettet sitt for å unngå rapporteringskrav. Det kan også oppstå endringer på tilskudd og budsjett i løpet av et driftsår som gjør at man faller inn og utenfor. I praksis er dette trolig et begrenset problem, men det kan være verdt å vurdere eventuelle konsekvenser av denne grensen.

2. Valg av CO₂-verktøy og krav til rapporteringsstandard

Vi forstår at NFI ikke direkte kan anbefale en spesifikk kommersiell aktør. Samtidig åpner dette for tolkningstvil: hvilke krav stiller GHG-protokollen til selve verktøyet, og hvor strenge er disse kravene i praksis? Er det nødvendig med et profesjonelt, betalt verktøy, eller kan et godt dokumentert regneark som følger GHG-protokollens metodikk være tilstrekkelig?

Vi hadde satt pris på enten en tydeligere presisering av hva som regnes som godkjent dokumentasjonspraksis, eller en veiledende liste over aktuelle verktøy.

3. Bærekraftsansvarlig – omfang og forventninger

Kravet om å utpeke en bærekraftsansvarlig er et fornuftig grep, men for en mellomstor festival med begrenset stab kan det være krevende å etablere dedikert kapasitet til dette. Vi ber om at NFI gir en tydeligere beskrivelse av hva funksjonen faktisk innebærer i praksis: hvor mye tid forventes, hvilken kompetanse kreves, og i hvilken grad kan ansvaret fordeles på flere eksisterende ansatte?

Vi støtter tilrettelegging for opplæring og erfaringsdeling mellom festivaler, og mener det bør være et sentralt element i innfasingen av standarden – særlig i det første rapporteringsåret.

4. Lokale forhold og geografiske forskjeller

Vi setter pris på at standarden åpner for å registrere enkelte krav som ikke-relevante (N/A) der lokale forhold gjør etterlevelse umulig eller uforholdsmessig krevende. Dette er et viktig element.

Samtidig vil vi understreke at forskjellene mellom festivaler rundt om i Norge kan være svært store – særlig knyttet til kollektivtransport, tilgang til miljøsertifiserte overnattingssteder og vegetarbaserte matleverandører. Det er viktig at NFI i sin veiledning og saksbehandling er bevisst på disse ulikhetene, og at N/A-ordningen ikke oppleves som et unntak som krever grundig forsvar, men som en naturlig del av lokalt tilpasset gjennomføring.

5. Klimabudsjett i forkant – detaljnivå og veiledning

Vi har forståelse for at et klimabudsjett er en naturlig og nyttig del av en helhetlig bærekrafttilnærming. Samtidig er dette en ny oppgave for de fleste festivaler, og detaljnivået kan oppleves uklart.

For festivaler som gjør dette for første gang, vil det være vanskelig å utarbeide et presist klimabudsjett uten erfaringstall fra tidligere år. Vi ber om at NFI kommer med tydelig veiledning om hvilket detaljnivå som forventes, og at det i innfasingsperioden aksepteres at budsjettet er mer overordnet. Med reelle klimaregnskapsdata fra ett eller flere festivalår vil presisjonsnivået naturlig øke.

6. Sosial bærekraft – avgrensning og overlapp med eksisterende rapportering

Kravene knyttet til sosial bærekraft er i stor grad i tråd med det mange festivaler allerede arbeider med og rapporterer om gjennom andre kanaler. Vi stiller derfor spørsmål ved om dette er en nødvendig del av en standard som primært skal handle om miljømessig bærekraft; altså produksjon, gjennomføring og drift av festivalen.

Vi ber NFI vurdere om sosial bærekraft hører hjemme i denne standarden, eller om det mer naturlig ivaretas gjennom eksisterende rapporteringskrav og vilkår for tilskudd.

Vi vil også understreke et prinsipielt viktig punkt: standarden må ikke legge føringer som påvirker festivalens uavhengige kunstneriske vurderinger knyttet til program og innhold. Bærekraftstandarden bør avgrenses til å gjelde hvordan festivalen produseres, avvikles og driftes – ikke hva den programmerer. Krav om representasjon, mangfold i program eller

lignende hører ikke hjemme i en standard av denne typen, og kan i verste fall komme i konflikt med prinsippet om armlengdes avstand i kulturpolitikken.

Avsluttende merknad

Stiftelsen Amandusfestivalen stiller seg positive til innfasingen av bærekraftstandarden, og selv om det har vært litt uklare signaler om hvorvidt vi vil omfattes av kravet, vil vi uansett planlegge for å begynne å følge standarden enten delvis eller fullt.

Med vennlig hilsen

Eivind M. Nordengen
Daglig leder, Stiftelsen Amandusfestivalen
19. juni 2026